

BOGOWOJNY (1) *ai*

N sg m bogow(o)jny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wojujący, walczący z bogami:

Wyrażenie: «obrym bogowojny»: Wdzięcznieś śpiewał niż on Cyklops/ obrym bogowojny.

KlonŻal B3.

ZZie